

De bruid van Loenen, en de bruidegom uit West-Indie. ¹

Geschreven door gezinsleden van J.J. Cremer.²

De bruid van Loenen, en de bruidegom uit West-Indie.

Of

De zwarte geestverschijning te Loenen a/d Vecht uit 't jaar

Of

De waarheid der voorspelling

Of

Hoe raar een stuivertje rollen kan.

-

Een tooneelspel of allegorie in tafereelen.

-

Waarin de hoofdpersonen niet ten tooneelen zullen verschijnen.

-

Laatste vinding op dramatisch gebied. – uit de “Magazijnen du printemps” op de Koninginnegracht no. 9.

-

Personen:

Krelis – een jonge boer

Jenneke – een boerenmeisje, zijn bruid.

Geestverschijning in den vorm van eene negerin.

-

1^e tafereel

(speelt in de nabijheid van Loenen a/d Vecht, een dag of wat na de geboorte van mejuffrouw Louise Cremer.

¹ Voordracht bij het huwelijk van Louise Alexandrine Cremer en Johan Allison Baeza op 7 juli 1882. Louise was een dochter van J.J. Cremer (1827-1880) en werd geboren in Loenen aan de Vecht. Johan Allison Baeza werd geboren in Paramaribo, Suriname.

² De voordracht eindigt abrupt en lijkt nog volledig te zijn in handschrift.

Een jonge boer, Krelis, loopt ongeduldig heen en weer; kijkt links en rechts of Jenneke, zijn aanstaand vrouwtje nog niet in aantocht is.

Krelis. – Nou zou je toch zeggen wat zoo'n vrouwspersoonkje iemand van mijn postuur toch zoo lang kan laten wachten; ze zeit teugen mij, Krelis, zeit ze, zoó en zoó laat ben ik op den Kruisweg bij den derden mijlpaal links van den hofstee van Joris den Glasblazer, en als je dan een ommezentje wacht, dan zie je mij den weg van Loenen afkomen, en als ik er dan ben, dan gaan we saamen naar huis. –

Dat 's aardig ... (wacht een oogenblik) komt ze daar aan ...? ... neen, ..nog niks.. Jongens, ik begin in een beetje kriemelig te worden - Dat 's aardig zeit ze, als we zoo samen naar huis loopen, dan kunnen we nog eens aardig Ja, dat is ook aardig, zoo alleen alhier aardig ook .. maar Is ze dat? ...

Neen, nog niet ... m.... ! O.. wacht daar komt ze .. Heee Jenneke!

Jenneke (komt op)

Wel Krelis, man, wat kijk je zwart.

Krelis: Nou ja mens, is dat nou een manier om iemand te laten wachten... daar sta ik nou al...

Jenneke: .. en hoe lang sta je nou al wel.

Krelis: ... ik sta nu al (haalt zijn horloge uit..) .. ik staan nu al ... ja ... laat eens kijken ... ik staan nou al bijna een kwartier...

Jenneke: .. een kwartier? ... is dat nou zoo lang..? (pruilt).

Krelis .. ja, lang ... ja wat zal ik je zeggen ... maar als je zoo wacht zie je ... nou, maar word nou maar niet boos. Jenneke ... nou, zou ... ril nou nezen ... maar wat heb je daar toch in Loenen ~~a/d Vecht~~, wat za'je daar toch ...

Jenneke: ... Krelis .. ge zait toch niet zjeloers, hoop ik..

Krelis: ... neen ... maar.

Jenneke – Neen .. maar..?

Krelis ... ik wou wel eens weten wat je er te doen heb.

Jenneke. Nou, maar dat weet je immers wel. Mijn moeder, die is daar immers uit bakeren.

Krelis. Wel jae, dat weet ik. Bij eene meneer en mevrouw, hoe heeten ze ook..? is het niet eene Cremer..?

Jenneke ... Wel ja, zoo heet ie van zijn eigen, en dat zijn zulke beste aardige menschen. Dat mevrouwtje! Och Krelis ... zoo'n mooi postuurke hè je nog nooit gezien, en hij is ook zoo goeijig, mijn moeder zeit, dat bennen nou menschen, zoo als onze lieven Heer er maar heel weinig heeft, maar daarom heeft hij ze nou ook gezegend, en uwe hebben ze zoo'n aardig jacopeke gekregen en ... och Krelis, als ge der gezien hadt.

Krelis – Heb je ze gezien, ben je in de kamer geweest.

Jenneke. – Wel ja ik, moeder zei teugens me kom maar efkes binnen, mevrouw slaapt. Maar ge moet oe schoenen uittrekken. Och heden zei ik, ik durf haast niet, als ze eens wakker werd .. maar toen zei

moeder, dat 's niks, ik ben hier zooveel als de baker, en dat 's net zooveel, als de korporaal bij een leger .. daar neemt iedereen zijn hoed vooraf..

Krelis. Nou, je moeder ken er wat mee, hoor.

Jenneke - . Krelis, ge zult geen kwaad van mijn moeder spreken.

Krelis – Dat doen ik ook niet, mijn zoete bekje .. ik zei alleen maar

Jenneke (valt hem in de rede) .. en toen heb ik het zien liggen ... een aardiglijk blond poppeke ... och heere 't was zoo aardig ... en ... en ...

Krelis Nou?

Jenneke ... (aarzelt eerst).- weet je wat ik toen bij mijn eigen dacht Toen dacht ik

Krelis: Nou, toe maar..

Jenneke .. toen dacht ik ... als zij nou mettertijd ... ook eens ... zoo groot is al ik Dan..

Krelis ... Dan..? dan komt er op een goeijen dag iemand naar haar toe, en die zegt tegen haar, net als ik tegen Jenneke.

“wat heb jij een aardig snuitje

“wat ben jij een aardig guitje

“wil jij nou wel mijn wijfje zijn.”

Jenneke .. och heden Krelis, wat zeg hij dat aardig ... ja zoowat dacht ik ook bij mijn eigen, en toen dacht ik bij mijn eigen zou haar man al geboren wezen...

(schrikt. plotseling) (Negerin verschijnt)

Och heden Krelis, wat 's dat? (Zij verschuilt zich achter Krelis, en beiden kijken beangst naar de zwarte verschijning)

Negerin –

~~In West-Indie is de man geboren aan wien eens dit vrouwtje reeds~~

In West-Indie is in 't jaar reeds de man geboren aan wien de hemel haar tot bruijom heeft verkoren.

Hij zal kou en Wies een 't land vragen en Wiesje Cremer's lieve zachte hand.

Krelis en Jenneke

Heer bewaar ons, heb je zoo wat, van je leven! –

Krelis Wat denk jij wel, jou trouwens peetoom, jou koffiekleurige koffie brander , wat denk je wel, dat eens jou meester met onze meisjes zal gaan strijken?

Negerin

Dat jij te tijd nog eens zult kijken, dat massa John met Wiesje Cremer zal gaan strijken.

Krelis en Jenneke (verjagend deze negerin)

Krelis. Jou neger, jou aap.

Jenneke. jou leelijke zwarte jaap.

Krelis. als jij nog een keer zoowat durft te zeggen.

Jenneke dan zullen we voor altoos jou het zwijgen op gaan leggen.

(negerin verdwijnt – het gordijn valt)

Muziek. –

Personen

1^e schoolmeisje

2^e “

2^e tafereel

(speelt in den Haag, tijdens de schooljaren van de bruid, - toen haar tegenwoordige bruidegom reeds als schooljongen in zijn harte voelde ontvlammen de wreede zoete minnenpijn).

Twee schoolmeisjes

Zeer non chalant in hare bewegingen. Belast met vervelende boekentasschen, treden op, onder het eten van amandelen, waarvan ze elkaar van tijd tot tijd de schillen om de ooren gooijen ...)

(tegen B die haar een schil naar het hoofd gegooit heeft)

A ... he, neen, schei eens uit, wat ben je vervelend ... daar, heb je er een terug.

B - van 't gelijken ... (gooit haar ook)

(zij stoeijen) oe! Nee .. foei : (tegen A) ... zeg!

A – Nu?

B Heb je 't weer gezien

A Wat?

B Wel: dat hij weer zoo keek.

A – maar wie dan?

B Nu ..die jongen met die donkere oogen, die bij Muller in de kost is.

A – O.o.o! meen je die?! Die Wester-ling – of een Ooster-ling .. of u wat is het!

B Wel ja, die altoos zoo naar Wies Cremer kijkt.

A Och, wel, ja zoo'n kweekling weer zoo – Ja ik houd het er voor, dat ze wel eens samen wandelen...

B Nee, dat moet je niet zeggen, dat zou Wies nooit doen, en ze kent hem ook geen eens.

A Nu, maar hoor eens, ik heb zelf toch gehoord van iemand die ze gezien heeft.

B T is niet waar, ze kennen elkaar heelemaal niet en weten niets van elkaar af, en dat vind ik nu juist zoo mooi, dat je elkaar zoo in stilte bemint. Zonder dat je iets van elkaar afweet. Als je van iemand houdt die je al kent, dat beteekent niets. Dat is zoo gewoon .. maar zoo iemand als die jongen, die zoo heel ver weg komt, zoo heelemaal uit een ver land – als je van iets weet, dat is een bewijs van standvastige liefde. Dat je zoo heelemaal in elkander vertrouwt....

A Maar schaap, hoe heb ik het nou met je en je zegt zelf ... ze hebben elkaar nog geen eens gesproken.

B Dat doet er niet toe.. dat betekent niets .. het is een sluimerende liefde net zooals ik onlangs nog in een boek heb gelezen: een der twee zijn later ook getrouwd... en dat het tusschen Wies en die Oostersche jongen wat wordt , daar ben ik zeker van Ik heb zelf gezien, dat hij verleden dingsdag een half uur in de Drie Hoekjes bij de Vette uren heeft staan wachten.

A in de Drie Hoekjes bij De Vette. Hee, wat moest hij daar?

B Wel, begrijp je dat niet? Daar gaat Wies altoos met Mina Kantelaar saucijsche broodjes koopen en dan wacht hij tot dat ze er uit komen en met hun beiden uit de Vette komen en dan loopt hij ze achter na..

A Hè, zoo n vervelende jongen.

B dat moet je nu niet zeggen. Ik vind het heel aardig van hem, en weet je wel wat er onlangs gebeurd is.

A Neen.

B Wel, toen kwamen zij uit De Vette hen. – Wies en Mina Kantelaar ... en hij er achter aan natuurlijk, zooals gewoonlijk. En toen ... zie je ... nu stoppen zij de saucijssebroodjes altoos in de mof ... en toe ze een eindje weg waren. Toen viel er een saucijs broodje uit, - uit de mof. – van Wies, zonder dat ze er van beiden er iets van merkten...

A O jé ik begrijp het al..

B .. en toen heeft hij dat saucijsbroodje opgeraapt..

A .. (lachend) ... En opgegeten .. lachen .. lachen... O, die 's mooi.

B – hé, foei, wat ben je prozaisch ... (verontwaardigd) op gegeten! .. hoe kom je er aan.

A .. Ja, wat dan?

B Wel, die heeft hij bewaard natuurlijk ... en dat weet ik want ik heb het gehoord van mijn broer, die een vriend heeft die ook bij Muller in de kost is of die die Oostersche jongen ten minste kent .. en die heeft het zelf allemaal gezien .. en zoo weet ik het ook .. en zodoende ... en nou zeg ik maar, als dat niet wordt mettertijd, dan weet ik niet, wat liefde is. –

A Nu maar als ik een saucijssebroodje vind, dan eet ik het op en wel drie ook, al ben ik ook smoorlijk verliefd. – (men hoort de klok slaan) O, hé, daar speelt het al vijf minuten ... wat zal Valet weer op spelen. We krijgen en retard .. dat is jou schuld (ze licht stoeijende, de andere .. (stoeiende - af)

Het gordijn valt.

Personen

1e student

2e –

3e tafereel. –

Speelt tijdens de maskerade feesten in Leiden, toen mejuffrouw Louise Cremer daar ten stede logeerde, terwijl de heer John Baëza, al zuchtende van minnepijnen het pad der wetenschap met zijn tranen besproeiden. –

Het tooneel stelt voor een afgelegen hoekje van de balzaal op den achtergrond hoort men dans muziek. –

Twee studenten in maskerade costuum, zoo'n beetje half dronken, komen op.

A – zeg er eens even, wat heeft die Batseba toch in zijn kop?

B Wie? Baëza? ... jaaa daar zeg je zoo wat .. dat dacht ik straks ook al bij me zelf .. die kerel draait zoo raar met zijn oogen...

A (bedenklijk) zou hij dronken wezen?

B Neen, dat is het niet.. want dan zou hij nog meer willen drinken. Iemand die goed plezierig dronken is, drinkt voortdurend meer. En toen ik tegen hem zei, alloo Bathseba, drink nu een leeg en zit niet zoo naar de maneschijn te kijken, ... toen werd hij boos, .. en hij zei "hou je flauwiteiten vòòr je!" – nou zeg ik, wat scheelt je dan? .. Och zegt hij .. met een aller akkeligste zucht "zij is er immers..."

Zij - zeg ik .. wat zij? .. wat weet ik van zij?.. en toen kwam het hoge woord er uit ...

A Och wat, ei zoo, Batzebe verliefd ... en op wie?

B wel op dat logéetje van den toonkunstenaar Land. -

A Dat blonde meisje?

B wel ja, met die lange krullen.

A met dat aardige gezichtje?

2

De bruid van Soenen, en de benidegors
uit West-Indië.

of
de zwarte geestverschijning te Soenen^g
in 1 jaar ^{veras}

of
de waarheid der voorstelling
of
Une raat en stui ventje rollen kan.

Een toneelspel of allegorie
in tafereelen. —
waarin de hoofdpersonen niet
ten toneele zullen verschijnen.

Laatste vindice op dramatische
gebied. — Uit de
„Magazijn en de Pentenys“
Op de Koninkrijksdag 22 g.

Personen.

Kralis - een jonge boer.

Jennette - een boeren meisje, zijn bruid.

Geentverschijning, in den oer-
van een negorin.

1° Tafereel

(Speelt in de nabijheid van Luenen a'd Vecht,
 een dag of wat na de geboorte van mejuffrouw
 Louise Bremer. —)

Een jonge baer, Krelis, loopt ongeduldig
 heen en weer, kijkt links en rechts of Jent-
 ke, zijn aanstaand vrouwtje nog riet is
 aantocht is.

Krelis. — Nu zou je toch zeggen,
 wat doe's vrouws persdoutje ienend
 van mijn postuum toch zoo lang kan
 laten wachten. Ze reet tegen mij,
 Krelis, reet ze, 'doen so' laat den ik
 op den Kuisweg.
 Vag de de den mijlpaal links van
 Me... hofstee van Joris den O'asbla:
 der, en als je dan een vintje
 wacht, dan zie je mij den weg van
 Luenen afkomen, en als ik er dan ben,
 dan gaan we samen naar huis. —
 Dat's nu dig... (wacht een oogenblik)
 Komt de daar aan...? ... Neen, nog
 niet. — Jongens, ik begin een beetje
 Kriens legte worden. — Dat's

3

aardig, rechte, als we zoo samen naar
buis loopen, dan komme nog een aardig...
... Ja, dat is ook aardig, en alleen alleen
aardig ook... maar... Is ze dat?...
Nou, nog niet... 't... maar
daar komt ze... Leene Jansen!

Jennetke (komt op.)

Wel Keesje, maar, wat kijkt je vast.
Keesje. Nou ja eens, is dat nou
een manier om een and te laten wachten
ten... Daar sta ik nou al...

Jennetke... En - hoe lang sta je nou
al wel

Keesje... W. sta nou al (haalt zijn
horloge uit...) ik staam nou al...
ja... Laat eens kijken... ik staam
nou al bijna een kwartier...

Jennetke!... Een kwartier?... Is dat
nou zo lang...? (Pruilt.)

Keesje... Oja, lang... ja wat zal ik
je zeggen... maar als je zoo makkelijk
je... Nou, maar word nou eens niet
vroed... Jennetke... Nou, nou... Wil nou

meer... Maar wat heb je daar
toch in doen, ~~af te doen~~, wat ha je
daar toch...

Jenneke... Kielis - ge zait toch
niet gelaers, hoogs itd...

Kielis... Nee... maar...

Jenneke... Nee... maar...?

Kielis... W. zou wel eens weten,
wat je er te doen heb.

Jenneke... Nou, maar dat weet
je immers wel. Mijn moeder, die
is daar immers oft bakkeren...

Kielis... Wel ja, dat weet ik.
Bij deze mensen en men omt, hoe
heeten ze ook...? - To het niet
eene (remer...)?

Jenneke... Wel ja, zoo heet ze
van zijn ligen, en dat zijn wel ke
beste aardige me. iten. Dat me-
vrouw is! Och Kielis... Is in mo-
Hottenske he je nog voort ge heen,
en hij is ook zoo g. deijig. Mijn
moeder zeid, dat hem een vrou

meen uren, zoo als onze lieven heer
er maar veel meer heeft, maar
daarom heeft hij se toen ook gezegd,
en nu hebben de beiden aardig ge-
poken gekregen -- Och Kralis, als ge
dat gezien hadt

Kralis -- Heb je se gezien, ben je
in de kamer geweest.

Jemmette -- Wel ja ik, moeder sei
tegen me, Koke maar effkes bein-
nen, meromst slaapt, maar ge
moet se behoeden nittuckken.

Och heden sei ik, ik durf haast niet,
als se ons wakker med -- Maar toen
ze moeder, dat's niet, ik ben
hier vrouwel als de baker, en dat's
het vrouwel, als de Korpivaal
bij een legje -- Daar neemt ieder
se en zijn hoed vooraf.

Kralis, Nou je moeder Kees er
wat mee, hoor.

Jemmette -- Kralis, ge hebt geen
kwaad van mijn moeder spreken

Kielis -- Dat doen ik ook niet, mijn
soete betje -- Ik zie alleen maar...

Jennicke (Valt hem in de rede) -- En
toen heb ik het zien liggen -- Een aardig
licht blond poppetje -- Ook heeft hij
zoo aardig -- En...

Kielis -- Nee?

Jennicke -- (aarzelt even) -- Verbet je
wat ik toen ~~ziet~~^{bij} mijn eigen dacht...
Zou dacht ik...

Kielis -- Nou, later maar...

Jennicke -- Toen dacht ik... als
zij nou mettenijd -- ook eens...
Zoo groot is als ik... Dan

Kielis -- Dan...? ... Dan kom ik
er op en ga mijn dag even anders naar
haartoe, en die doet het tegen haar,
net als ik tegen Jennicke

"Wat heb jij een aardig snuffje"
"Wat ben jij een aardig geestje"
"Wil jij nou wel mijn snuffje"
"Vrij"

9

Jenneke. - Oke heiden Kieki, wat
zeggy dat aardig. ... Ja, soe was
dacht ik vol. bij mijn eigen, en
toen dacht ik ~~V~~ ^{thou} ~~had~~ ^{was} maar
nou al geboren weker. ...
(Schrik. plotseling) (Negerin ver^{schijnt})
Oke heiden Kieki, wat 's dat? (Zij
~~verschijnt~~ verschijnt ~~hier~~ achter Kieki,
beiden kijken bangt naar de
terecht verduijning.)
Negerin

~~In West. India is de man geboren~~
~~aan wie dat vrouwtje~~ ^{reeds} de
In West. India is in ^{de} ~~india~~
man geboren
aan ~~wien~~ de ~~kenel~~ ^{man} ~~naar~~ tot
bruygom heeft ~~verkozen~~.
Zij zal horen, ^{hij} is ~~in~~ ^{het} land
tragen. ^{Wiesje} (rems ^{lijke} ~~st~~ st ~~hand~~ ^{hand}).
Kieki en Jenneke.
Kieki, heere. mo. heb je ~~reus~~ ^{reus} ~~reus~~,
van je ~~leer~~! -

10

Kielis wat denkt jij wel, jou
broederseeloon. ~~Wat koffij kleeuig~~
jou koffij kleeuig. ~~Wat koffij kleeuig~~
Wat denkt je wel,
dat eend jou meester
met rube meijjes dal gaan stikken?
Negerin

Dat jij tensid nog eens rult kijken,
dat masja Joke (niet)
Friesje (remer dal gaan)
(stikken)

Kielis en Jemmetje (verjaagd de ne-
gerin)

Kielis. Jou neger, jou aap.

Jemmetje Jou leelijke ruante jaap.

Kielis. Als jij nog een ket.

Stoortst drijft te zeggen,
Jemmetje Dan zullen we voor altoss,
jou het knijgen op gaan leggen.

(Negerin verdwijnt. — Het gondsje valt.)
Nu tich.

Personen

1: woonachtig

2

A - Maar wie dan?

B - Nu die jongen met die donkere
- vagen, die bije hollen in de
kassie.

A - O. o. s. 'men is die ..' Die West-
- like -- of een boot -- of er is het.

B - Wel ja, die altoos zoo naas
- Wies Cremer kijkt.

A - Oho, wel ja, zoo .. Weet hij
- meer zoo .. - ja, ik houd het er
voor, dat de mel eens same. wan-
- delen.

B - Nee, dat mag je niet zeggen,
- dat zou Wies nooit hooren, en de
kent hem ook geen eens.

A - Nu, maar hoor eens, ik heb het
- toch gehoord van iemand die ze
geheim heeft.

B - 't is niet want, de Keunen me-
- kaar heel maal niet en weten
niet van elkaar af, en dat
vind ik je een niet zoo mooi, dat
je elkaar zoo in stilte bemint.

Zouder dat je iets van Elkaar af weet,
 Als je van iemand houdt die je al
 kent, dat betekent niets. Dat is zoo
 gewoon -- maar aan zoo iemand
 als die jongen, die zoo heel ver weg
 komt, heb ik eenmaal uit een ver
 land -- Als je van zoo iemand houdt
 zoo zonder dat je van iets weet, dat
 is een bewijs van stankvastige liefde,
 dat je zoo heel eenmaal in Elkaar
 vertrouwt --

A Maar schaps, hoe heb ik het zoo
 met je en je zegt zelf -- Ze hebben
 elkaar nog geen eens gesproken --

B Dat doet me niet toe -- dat
 betekent niets -- Het is een kleine
 zinde liefde, ^{sch} zolang
 het nog in een boek heb gelezen, een
 de tance rijt. Later vol. gete omd.
 ... en dat het ten slotte tries en die
 Oskensche jongen wat wordt. Maar
 ben ik zeker van -- Ik heb zelf
 gezien, dat hij verleden die g hag
 en half uur in de veertien hag

16
bij de Vette Hen heeft staan wachten.
A. In de drie truckjes bij de Vette
Hen, wat maakt hij daar?

B. Wel, zeg jij je dat niet?
Daar gaat Wies altoos met Mien
Kantelaar Saucebroodjes koop en
en dan wacht hij tot dat ze er uit
komen, ^{met hem beiden} want de Vette Hen en dan
loopt hij de achterna --

A. Wel, Toon aen vele de jongen.

B. Wat moet je nu niet zeggen. W.
vindt het heel aardig van hem,
en weet je wel wat onlangs
gebeend is.

A. Neen.

B. Wel, toen kwamen zij uit
de Vette Hen -- Wies en Mien
Kantelaar -- en hij wachtte aan
natuurlijk, zoals gewoonlijk.
En toen -- heij! -- nu stoppen
zij de Saucebroodjes altoos
in de mof -- en toen ze een eindje

10.
zelf alleen aan gezien -- en hoe weet ik
het ook -- en hoordende -- en toen zag
ik maar, als dat niet woude
metteijde, dan weet ik niet, was
liepde is. --

A. -- Nu maar, als ik en tante
broodje vied. dan eet ik het op,
en een deel ook, al ben ik ook
moorlij. verlijd. -- (Men hoort
de Klak. slaan) O, he, daar speelt
het al vijf minuten. -- Wat zal
valst men op spelen. -- We krijgen
en etard -- dat's jou. woude.
(De tuchst staeijende, de andere --

(staeijende -- af).

Het gordijn valt.

21

B. Neen, dat is het niet, want dan
 zou hij van me willen denken. Te-
 mand het goed plei ziezig door hen
 is, denkt voort dussend meer. En
 toen ik tegen hem zei, "alloo Bathse-
 ba, ^{denk me op de weg, a.} het sleet zoo naar de man en wij
 te kijken. ~~En ^{denk me op de weg, a.} denking ons loog~~"
 toen werd hij boos, en zei se ja, hoe
 je plaauwiteiten vóór je? - "Nou zeg ik
 wat sleet je dan?" - "Och zeg ik
 met een alle akeligste deucht." - "Zij is
 er in mees." -
 "Zij" - zeg ik - wat zij? - "Wat
 weet ik van zij?" - "En toen kwam
 het hooge woord er uit -"
 A. Och wat, en zoo, Bathseba be-
 leefte - en op wie?
 B. Wel, op dat logeetie van de twee
 Kunsten van Land.
 A. Dat blande meisje?
 B. Wel ja, met die lange knullen.
 A. Wel dat aardige ghietotje?

Signatuur: Den Haag, Koninklijke Bibliotheek : 134 B 11/106
Titel: De bruid van Loenen, en de bruidegom uit West-Indie [...] : Een toneelspel of allegorie [...] / door N.N.
Jaar: [1882?]
Localisering: [S.1.]
Uit: Stukken van of met betrekking tot J.J. Cremer ; nr. 10
Annotatie: Vermoedelijk geschreven ter gelegenheid van het huwelijk van Cremer's dochter Louise Alexandrine (1855) met Johan Allison Baëza (1851) op 7 juli 1882
Materiaal: Papier, 22 fol
Formaat: 207x173 mm
Bandbeschrijving: Cahier
Trefwoord persoon: Louise Alexandrine Baëza-Cremer 1855-
 Johan Allison Baëza 1851-
Aanvraagnummer: KW 134 B 11 / 106
Noot: Alleen op microfilm raadpleegbaar
Uitleenindicatie: alleen ter inzage in de KB
Aanvraaginfo: alleen ter inzage in de KB
Beschikbaarheid: Aanvragen